

A Fővárosi Ítéltábla a **felperesi képviselő** által képviselt Avana **felperes neve (felperes címe)** felperes által kezdeményezett,
a **alperesi képviselő** által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen,
szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perben,
a Budapest Környéki Törvényszék 2019. július 12. napján meghozott 8.G.40.544/2018/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. és 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - a 2020. február 5. napján megtartott nyilvános tárgyaláson - meghozta következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 174.000 (Egyszázhetvennégyezer) forint + áfa perköltséget.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy fizessen meg 556.920 (Ötszázötvenhatezer-kilencszázhusz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság 11. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 6.961.465 forintot, valamint 442.052 forint perköltséget, míg az államnak külön felhívásra 417.687 forint feljegyzett eljárási illetéket.
- Az elsőfokú bíróság határozata indokolása tényállásában rögzítette, hogy a felperes ügyvezetője és tagja volt az alperes, annak 2009. március 31-ei alapításától kezdve.
- A felperes mint adós társaság ellen a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) 2017. május 9. napján kezdeményezett felszámolási eljárást, amely 2018. május 29-ei kezdő időponttal elrendelésre került.

- [2] A felperes 2018. január 15. napján a **Kft1**-vel szembeni 6.961.465 forint összegű követelésére vonatkozóan az alperessel engedményezési szerződést kötött, ebben rögzítették azt is, hogy az alperesnek a felperes felé fennálló kölcsön tartozását a követelés átruházással kiegyenlítettnek tekintik.
Az engedményezési szerződést mindkét fél nevében alperes neve az alperes írta alá.
Az elsőfokú bíróság tényként rögzítette azt is, hogy a NAV Pest Megyei Adó- és Vámigazgatósága hitelező különböző adónemekben fennálló felperessel szembeni tartozását, összesen 18.156.344 forint hitelezői igényét vette a felszámoló nyilvántartásba, emellett a NAV Gazdasági Ellátó Igazgatósága 60.600 forintos követelése is nyilvántartásba került.
A felperesnek 2016. évtől kezdődően a felszámolás elrendeléséig, majd ezt követően is fennállt az adótartozása.
A NAV Dél-alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatósága Békés Megyei Vizsgálati Osztálya a 2011. április 13. napján kelt ... számon folyt büntető eljárásban lefoglalta és a felperes őrzésére bízta a felperes birtokában lévő, a ...i Repülőtér 29. számú hangárjában fellelt CNC megmunkáló központot.
- [3] Az alperes a felperes (adós társaság) felszámolási eljárásában a gazdasági társaság tevékenységet záró mérlegét a felszámolónak átadta, amiben az adós NAV-val szemben fennálló 32.573.000 forint összegű tartozását is feltüntette, a zárómérleg szerint az adósnak egyéb vagyoneleme a felszámolás elrendelésekor nem volt.
- [4] A felperes kereseti kérelmében a 2018. január 15. napján megkötött engedményezési szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40. § (1) bekezdés c) pontja alapján és a Cstv. 40. § (1a) bekezdése szerinti jogkövetkezményként az alperest az engedményezett 6.961.465 forint megfizetésére kérte kötelezni. A felperes költségjegyzék útján felszámított perköltsége megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.
A felperes kereseti kérelme ténybeli alapjaként előadta, hogy a felszámolási kérelem benyújtását követően a felperes az alperesre engedményezte az adósnak a **Kft1**-vel szemben fennálló követelését, az engedményezés ellenértéke pedig a szerződő felek közötti kölcsönügyletből eredő, a felperessel szembeni ugyanazon összegű tartozás erejéig beszámításra került.
A NAV eredménytelenül kísérelte meg a felperes adótartozását végrehajtási eljárásban behajtani, amiről az alperesnek tudomása volt. Állította, hogy a felperes az engedményezési szerződés megkötésekor már fizetéseképtelen helyzetben volt. Az engedményezés következtében pedig az alperes hitelezőként előnyben részesült azáltal, hogy kölcsönkövetelése a kielégítési sorrendtől eltérve, a NAV hitelező Cstv. 57. § (1) bekezdés a) és e) kategóriába sorolt rangsorban előrébb álló követelését megelőzően kielégítést nyert, míg a NAV követelése kielégítetlenül maradt. A peres felek nevében eljáró személy azonos volt, így az alperesnek tudomása volt az adótartozásról. Az alperes felperessel szembeni követelését engedményezés hiányában a Cstv. 57. § (1) bekezdés h) pontja szerint kellett volna besorolni a felszámolónak.
- [5] Az alperes által hivatkozott, a felperest illető tárolási díj iránti igényt az adóhatóság mind jogalapjában, mind összecszerúságában vitatta, ezért ezen kétes, bizonytalan követelést a tevékenységzáró mérlegben szerepeltetni nem lehetett volna, a felszámolás elrendelésekor pedig az adós más vagyonelemmel nem rendelkezett.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az engedményezési szerződéssel, mint hitelező nem részesült előnyben.

A felperes keresetével szemben azzal védekezett, hogy az adós gazdasági társaságnak az adóhatósággal szemben az adókövetelés összegét meghaladó követelése áll fenn. Ez a követelés a lefoglalt CNC központ 2011-2012. évi tárolási díjából ered. A büntetőeljárás során lefoglalt gép tárolási díjáról a büntető bíróság nem határozott, az adós által 2018. áprilisban kiállított és a NAV-nak megküldött két előleg számlát az adóhatóság befogadta, mivel azt nem küldte vissza. Sérelmezte, hogy a felszámoló a Cstv. 48. § (1) bekezdésére figyelemmel nem hajtotta be az adósnak a NAV-val szemben fennálló követelését. Mivel a felszámoló nem intézkedett a kintlévőségek érvényesítéséről, így álláspontja szerint a felperes követelése idő előtti. Az adóhatósággal szemben fennálló követelés behajtásának megkísérlése előtt nem állapítható meg, hogy az adós az engedményezési szerződés megkötésének időpontjában nem rendelkezett megfelelő vagyonnal. Ezzel szemben állította, hogy a felszámolás kezdő időpontjában a felperes rendelkezett megfelelő vagyonnal az adótartozás fedezetére, az engedményezési szerződés tehát nem eredményezte az egy hitelező előnyben részesítését.

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes egészében megalapozottnak találta a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

E törvényhelyen előírt feltételek fennállásának vizsgálata körében elsődlegesen kiemelte, hogy ugyan az alperes nem jelentkezett be a felperes felszámolási eljárásába mint hitelező, azonban a Cstv. 40. §-a szerinti megtámadási perek körében a hitelező fogalmát nem lehet szűken - a Cstv. 3. § (1) bekezdése szerinti fogalommal egyezően - értelmezni. A hitelező tágabb értelmű fogalma körében hivatkozott a BDT2014. 3117 számú döntésre.

Megállapította, hogy az alperesnek a felperessel szembeni kölcsönszerződésből származó követelése állt fenn, így az alperes a felperes hitelezőjének minősült.

A felperes vitatása hiányában a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266. § (1) bekezdése alapján valónak fogadta el, hogy az alperesnek a felperessel szemben kölcsönszerződésből eredő követelése volt.

Megállapította, hogy abban az esetben, ha az alperes kölcsönszerződésből eredő követelése az engedményezési szerződéssel nem térült volna meg, akkor a felszámolási eljárásba be kellett volna jelentkeznie, ez esetben pedig igényét a Cstv. 57. § (1) bekezdés h) pontja szerinti követelésként vette volna nyilvántartásba a felszámoló.

Tényként állapította meg felszámolási eljárás elrendelését és az engedményezési szerződés megkötését, valamint azt, hogy a felszámoló a NAV követelését a) és e) pontos hitelezői követelésként tartja nyilván.

Következtetése szerint azáltal, hogy a felperes az alperes követelését engedményezés útján kielégítette, az alperes előnyben részesült a többi hitelezővel szemben, mivel a felperes követeléséből befolyó összeg csak az egyik hitelező követelést csökkentette, sőt azt teljes egészében kiegyenlítette. Az engedményezéssel a Cstv. 57. § (1) bekezdése szerinti sorrendet figyelmen kívül hagyva az egyik hitelező, az alperes előnyben részesült, ezért a megkötött engedményezési szerződés érvénytelen.

- [8] Az alperes idő előttiségre történő hivatkozása körében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy annak megalapozottsága a kereset érdemi elutasításához vezetett volna, azonban az alperes e vonatkozású hivatkozása nem alapos, mert a kereset nem idő előtti, ugyanis a felperes kereseti kérelmében a felek közötti azon szerződés érvénytelenségének megállapítását kérte a Cstv. 40. § alapján, amely szerződés a felek között már teljesedésbe ment.

- [9] Az alperesnek a kereset érdemét érintő azon védekezésével kapcsolatban, hogy a felperesnek a NAV-val szembeni követelése nem állt volna fenn, amennyiben a felszámoló a felszámolási eljárás során az általa hivatkozott tárolási díj követelését érvényesíti, megállapította, hogy az alperes azt

nem vitatta, hogy az adóhatóságnak a felperessel szemben különböző jogcímeiken fennálló adótartozása volt az engedményezési szerződés megkötése időpontjában és ezt az adófolyószámla kivonatok is bizonyították. Az alperes a tárolási díj tekintetében a NAV részéről sem tartozáselismerő nyilatkozatot nem csatolt és nem igazolta, hogy közigazgatási hatósági eljárást, vagy pert indított a követelés behajtása iránt. Az alperes csak hivatkozott arra, hogy a felperesnek a felszámolásban bejelentkezett hitelezővel, a NAV-val szemben a hitelezői igényét sokszorosan meghaladó igazolt követelése van, amely mellett ugyanezen hitelező nem kerülhetett hátrányosabb helyzetbe az engedményezési szerződés révén az alperessel szemben, ezért egy hitelező előnyben részesítése, mint törvényi tényállási elem nem valósult meg.

- [10] Az elsőfokú bíróság a Pp. 237. §-án alapuló anyagi pervezetési kötelezettsége körében a 10. sorszámu jegyzőkönyvben a 2019. június 25. napján tartott tárgyaláson tájékoztatta a feleket a bizonyítandó tényekről. Az alperes által bizonyítandó tényként jelölte meg, hogy a perbeli szerződés megkötésével hitelező előnyben részesítése nem történt meg, egyben figyelmeztette az alperest a Pp. 183. § (6) bekezdésében foglaltakra is.
- [11] Az alperes az elsőfokú bíróság által megjelölt bizonyítandó tény körében bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, így a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes azon állítását, hogy a hitelező előnyben részesítése nem történt, mivel bizonyítani nem tudta. A bizonyítottság hiányát a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján az alperes terhére értékelte.
- [12] Az elsőfokú bíróság az előnyben részesítésre irányuló szándékra következtetett abból is, hogy a NAV igényét végrehajtás útján megkísérelte és ennek sikertelensége miatt került sor a felperes fizetéseképtelenségének a megállapítására, az alperes pedig a felperessel szembeni külön követelését csak a felszámolási kérelem benyújtását követően, 2018. január 15. napján tette lejárttá.
- [13] Hivatkozott a BH2009. 248 számú eseti döntésére is, amely szerint megvalósítja a hitelező előnyben részesítését a felszámolási eljárás megindítása iránti kérelem benyújtása után kötött szerződés, amelyben az adós harmadik személlyel szemben fennálló nagy értékű követelését ellenérték fejében a hitelezőjére engedményezi, aki az adóssal szembeni követelésébe az engedményezett követelésért fizetendő vételár tartozását beszámítja. Hangsúlyozta, hogy a per eldöntése szempontjából nincs annak jelentősége, hogy a felszámoló a tárolási díj iránti követelés érvényesítése érdekében tett-e lépéseket vagy sem, annak van jelentősége, hogy a felperes felszámolási eljárás hatálya alá került és az engedményezési szerződés megkötésének időpontjában az adósnak több hitelezője volt és az engedményezési szerződéssel az alperesi hitelező a másik hitelezővel szemben előnyben részesült, mivel ezen megállapodással követeléséhez teljes egészében hozzájutott, míg az öt kielégítési rangsorban megelőző hitelezők követeléseikhez nem jutottak hozzá. Értékelése szerint annak az alperesi állításnak nincs jelentősége, hogy az engedményezés időpontjában az adós a hitelezői igényeket többszörösen meghaladó fedezettel rendelkezett. A peradatok szerint a felszámolási eljárásban jelenleg 18.216.944 forint összegű hitelezői igény van nyilvántartásba véve és vár kielégítésre. Az, hogy utóbb a felszámolási eljárás ideje alatt esetleg a felperesi felszámoló a felperes követelését behajtja, akkor azt a Cstv. szabályai szerint kell neki felosztania, vagy kérelemre a bíróság a felszámolási eljárás megszüntetéséről dönthet.
- [14] Kifejtette azt is, hogy az engedményezés teljesedésbe ment a megállapodás megkötésével, így nincs annak jelentősége, hogy a szerződés alapján az alperes kielégítéshez jutott-e vagy sem a **Kft1** kötelezettől.

- [15] Tájékoztatva az elsőfokú bíróság az alperest, hogy az ítélet jogerőssé válásától az ennek eredményeként feléledt hitelezői igényét a Cstv. 37. § (2) bekezdésében foglaltak értelmében 40 napon belül jelentheti be a felszámolónak a Cstv. 46. § (7) bekezdésében meghatározott összegű nyilvántartásba-vételi díj fizetése mellett.
- [16] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az engedményezési szerződéssel kifizetett kölcsöntartozással - a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja körében kifejtettekkel egyezően - az alperes előnyben részesítése megtörtént, a felperes többi hitelezőjének hátrányára.
- [17] Mivel a támadott engedményezési szerződés érvénytelensége megállapításra került, érvénytelen szerződés esetén a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kell visszaállítani, azaz a szerződés alapján kapott szolgáltatás visszajár. Ennek alapján kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, az engedményezés során a **Kft1** által a részére megfizetett 6.961.465 forint felperes részére történő visszafizetésére.
- [18] A pervesztes alperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a perköltség viselésére.
- [19] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, ebben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és perköltség megfizetésére kötelezését kérte, másodlagosan a jelen eljárás felfüggesztését kérte a Budapest Környéki Törvényszék előtt Fpk.620/2017/25. szám alatt kezdeményezett kifogásolási eljárás jogerős befejezéséig. A fellebbező anyagi jogszabálysértésre hivatkozott, álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Cstv. 40. §-ába ütközik. Jogorvoslati kérelme indokolásában előadta, hogy az engedményezési szerződés megkötésével nem valósult meg az előnyben részesítése a NAV mint másik hitelező terhére. A megállapodással egy követeléshez jutott, ami biztosítékkal nem volt ellátva, ezért a felperes felszámolója vagy a NAV ennek a követelésnek az érvényesítésével lehet, hogy csak évekig tartó per útján juthatott volna a követeléséhez.
- [20] Megismételte, hogy a NAV bünyügyi igazgatóságával szemben el nem évült leszámlázott és befogadott követelése áll fenn egy 2009-ben a felperes telephelyén lefoglalt idegen tulajdonú gép felperes által évekig történt tárolásából eredően, amely díj bünyügyi költség címén nem került megtérítésre. Ennek az igénynek a már 20%-ban történő megtérülése is elegendő bevételt biztosítana a NAV hitelezői igényének a teljesítésére és a felszámolói díjra. Hivatkozása szerint az engedményezett követelés egy kifejezetten bizonytalan vagyonelem volt, megtérülése kérdéses volt és jelentős költséggel is járhatott volna, ugyanakkor a NAV-val szembeni követelésből - a költségvetésből gazdálkodó szervezet 100%-ban fizetőképessége révén - nagyobb eséllyel volt várható megtérülés.
- [21] Sérrelmezte, hogy a felszámoló nem tett eleget a Cstv. 48. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének a követelés érvényesítése érdekében. A követelés eredményes érvényesítése során befolyó árbevétel pedig jóval meghaladhatta volna a felperes tartozásainak összegét, ami azt is eredményezhette volna, hogy a felperesi társaság aktív státusza visszaállítható lett volna és folytathatta volna gazdasági tevékenységét. Hivatkozott arra, hogy ügyvezetőként a követelés érvényesítéséhez szükséges minden iratot és számlát a felszámoló rendelkezésére bocsátott, ennek ellenére a felszámoló semmilyen intézkedést nem tett. Erre tekintettel 2019. július 15-én kifogást nyújtott be a felszámoló mulasztása miatt, amely eljárás Fpk.620/2017. szám alatt folyamatban van. Tekintettel arra, hogy jelen eljárás és a kifogásolási eljárás között szoros összefüggés áll fenn, kérte a kifogásolás jogerős eldöntéséig jelen per felfüggesztését.

- [22] Előadta azt is, hogy a felperesi kereset esetleges megalapozottsága esetén sem kötelezhette volna az elsőfokú bíróság a felperes javára megfizetésre, mert a 6.961.465 forint összeget nem kapta meg a felperestől, az esetleges érvénytelenségből fakadó eredeti állapot helyreállítása jelen esetben azt jelentené, hogy az engedményezési szerződés érvénytelensége miatt a **Kft1**-vel szembeni követelés nem őt illeti meg, hanem a felperest, aki azt megkísérelheti érvényesíteni a kötelezettel szemben.
- [23] A felperes az alperes fellebbezésére tett ellenkérelmében a fellebbezés elutasítása mellett a 11. sorszámú ítélet kiegészítését kérte akként, hogy kérte megállapítani, hogy a felek között a 2018. január 15. napján létrejött engedményezési szerződés a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja szerint érvénytelen és az eredeti állapot helyreállítása körében pedig az elsőfokú döntés helybenhagyását kérte. Kérte kötelezni az alperest másodfokú perköltség megfizetésére is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és helyes indokolással ellátott. Előadta, hogy az alperes azon hivatkozása, hogy előnyben részesítése nem történt meg, alaptalan. Az engedményezett követelés jogosultjává vált, a szerződés aláírásával az engedményezéssel kölcsönkövetelése a felperes részéről teljeskörűen kielégítést nyert, így nyilvánvalóan előnyhöz jutott a másik hitelezővel szemben. Előadta, hogy a NAV Bűnügyi Igazgatósága tájékoztatása szerint az alperes által hivatkozott tárolási díjat mind jogalapjában, mind összecszerúságában vitatja. Hivatkozott arra, hogy az alperes a személyes előadása során „az engedményezett követelés körében úgy emlékezett, hogy azt a **Kft1** megfizette a részére”. Ez a nyilatkozat egyértelművé tette, hogy az alperes által bizonytalanak minősített engedményezett követelés teljeskörűen megtérült részére.
- [24] A felperes másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban, ami az eljárás felfüggesztésére irányult, előadta, hogy a kifogásolási eljárás nem ad okot a felfüggesztésre, mert a felperes részéről esetleg fennálló követelés ténye független a keresettel támadott jogügylet érvénytelenségétől.
- [25] Az alperes a felperes fellebbezési ellenkérelmére előterjesztett észrevételében előadta, hogy az ítélet kiegészítésére vonatkozó felperesi kérelem elkésztett a Pp. 355. §-ának (3) bekezdése alapján. A felperes 15 napos határidőn belül fellebbezéssel is támadhatta volna az ítéletet, amennyiben azt hiányosnak vélte. Megismételte, hogy a felperesi kereset esetleges megalapozottsága esetén sem kötelezhette volna a bíróság 6.961.465 forint megfizetésére, mivel ezt az összeget nem kapta meg a felperesől. Az esetleges érvénytelenségből fakadó eredeti állapot helyreállítása jelen esetben azt jelentené, hogy az engedményezési szerződés érvénytelensége folytán a **Kft1**-vel szembeni követelés nem őt illeti meg, hanem a felperest, aki ezen összeget megkísérelheti érvényesíteni a kötelezettel szemben. Ezen okból sem látta értelmét az ítélet kiegészítésének. Ismételten kiemelte, hogy a felszámoló nem látta el megfelelően feladatát a több tízmilliós követelés érvényesítése érdekében, mivel az ezzel kapcsolatos iratokat a felszámolás 2018. május 38-ai kezdő napját követő 30 napon belül átadta a felszámoló megbízottjának, azonban a felszámoló csak 2019. január 28-án kereste meg a NAV-ot a követelés rendezése érdekében. Ezen megkeresésre az adóhatóság arról adott tájékoztatást, hogy a NAV Bűnügyi Igazgatósága válaszol a megkeresésre, aki azonban ezt elmulasztotta. A felszámoló 2019. augusztus 21-én kereste meg ismételten a NAV-ot. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a követelés fennáll, mivel nem az adós cég tulajdonát képezte a lefoglalt marógép, hanem a **Kft2**-ét. Az adós csak a raktárában tárolta a lefoglalt gépet. Ő nem minősült a jogszabály által érdekeltnek, így nem volt köteles ingyenesen tárolni a marógépet, ezért a lefoglaló hatóságnak a NAV Bűnügyi Igazgatóságának tárolási díjat kell fizetni. A követelés elévülését kizárja, a NAV, az ügyészség és a bíróság megkeresése.

- [26] A Fővárosi Ítéltábla a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbiakat állapította meg:
A felperes keresetében előadta, hogy ha az alperes követelése a felszámolás kezdő időpontjában fennállt volna, azt - bejelentés esetén - a Cstv. 57.§ (1) bekezdés h) pontja alá kellett volna sorolni. Sérelmesnek tartotta, hogy a NAV a) és e) pontba sorolt követelése helyett az alperes követelése nyert kielégítést rövid idővel a felszámolás kezdő időpontja előtt az adós követelészvagyonából.
A NAV nyomozó hatóságként foglalta le a CNC megmunkáló központot. A felperes 2017. szeptember 11. napján tárolási díj iránti igényt jelentett be a NAV-hoz. A NAV 2018. április 27-én kelt levelében elévülésre hivatkozott, de vitatta a követelést jogalapjában és összezszerűségében is, mivel a bűnjel őrzéséről az érdekelt saját költségén köteles gondoskodni.
- [27] A fellebbezés alaptalan.
- [28] A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 40. § (1) bekezdés c) pontja értelmében az adós nevében a felszámoló a bíróság előtt keresettel megtámadhatja az adósnak a felszámolási eljárás lefolytatására irányuló kérelem bíróságra történő beérkezése napját megelőző kilencven napon belül és azt követően kötött szerződését vagy más jognyilatkozatát, ha annak tárgya egy hitelező előnyben részesítése. Az (1a) bekezdés szerint a jogügyletek eredményes megtámadása esetén a Ptk. érvénytelen szerződésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.
A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:113. § (1) bekezdése szól érvénytelen szerződés jogkövetkezményeként az alaptalan gazdagodás pénzbeni megtérítéséről, és úgy rendelkezik, hogy ha a szerződés nem nyilvánítható érvényessé, és a szerződéskötés előtt fennállt helyzetet természetben nem lehet visszaállítani, a bíróság elrendeli az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás ellenértékének pénzbeni megtérítését. Ezt a jogkövetkezményt alkalmazhatja a bíróság abban az esetben is, ha az eredeti állapot helyreállítása valamelyik fél lényeges jogi érdekét sérti.
- [29] Itt utal az ítéltábla arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hívta fel döntése alapjául a már hatályon kívül helyezett Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényt, mert a perben vizsgált szerződés az új Polgári Törvénykönyv hatálybalépését követően keletkezett.
- [30] Az adott ügyben a felperes állította, hogy a felperesi adósnak a felszámolás kezdő időpontjában nem volt felszámolási vagyona; a felperes a felszámolást megelőzően egy teljesítőképes kötelezettel szembeni követelését ruházta át az alperesre, mint egyik hitelezőjére - az engedményezés napján lejárttá tett - kölcsön tartozása *ellenében*; az engedményes eredeti kölcsön követelése a Cstv. 57. § kielégítési rangsorába hátrább sorolandó [h) pontos] lett volna, ezzel szemben a kielégítést nem nyert NAV hitelező a) és e) pontos követeléssel rendelkezett; az engedményezési szerződés megkötésének időpontjában a felperesi adósnak 2016 óta fennálló jelentős összegű, lejárt adótartozása volt, és az alperes a követelésátruházás időpontjában már tudomással bírt az ellene folyamatban levő felszámolási eljárásról is.
- [31] Az alperesnek lehetősége volt bizonyítani, hogy a hitelező előnybe részesítése nem történt meg. Az alperes ekörben arra hivatkozott, hogy a felperesnek a teljes bejelentett hitelezői igényt meghaladó összegű [NAV-val szemben 2011-2012. évi tárolási díjból eredő 32.573.000 forint] követelés vagyona volt a felszámolás kezdő időpontjában. A felperes a felszámolást megelőzően ezt a követelést bírósági úton nem érvényesítette.

- [32] Az ítélet tábla osztja azt az álláspontot, hogy egy hitelező előnyben részesítése akkor valósulhat meg, ha a felszámolás alatt álló adósnak nincs elegendő vagyona az összes, de legalábbis a kielégített hitelezői követeléshez képest a kategóriákban előbbre sorolt hitelezői igények kielégítésére. Tehát ha az alperes tudta volna bizonyítani, hogy az adósnak a felszámolás kezdő időpontjában a bejelentett hitelezői igényeket meghaladó vagyona van, a vele szembeni kereset alaptalan lett volna.
- [33] A rendelkezésre álló adatokból azonban kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperesi adós NAV-val szembeni tárolási díj követelése nem tekinthető az adós igazoltan meglévő felszámolási vagyonának:
A NAV a felperes 2017. szeptember 11. napján levélben közölt tárolási díj iránti igényét 2018. április 27-én kelt levelében vitatta, elsősorban elévülésre hivatkozva, de érdemben is, mind jogalapjában, mind összecszerűségében, mivel a jogszabály szerint a bűnjel őrzéséről az érdekelt saját költségén köteles gondoskodni. A büntető eljárásban lefoglalt dolgok kezeléséről szóló 11/2003 (V.8) IM-BM-PM rendelet 8. §-a értelmében a bűnjellel kapcsolatos bűnügyi költséget a bűnjel őrzését ellátó érintett előlegezi. A büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 338-339. §-a rendelkezik a bűnügyi költségek viseléséről, mégpedig akként, hogy azt vagy a vádlott vagy az állam viseli. A fentiek értelmében a büntető eljárás folyamatban léte alatt a tárolási költséget a bűnjel őrzője „előlegezi” és a büntető eljárás befejezésekor dönt a bíróság annak viseléséről, ha határidőben, megfelelő módon bejelentésre került a követelés.
- [34] Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felszámolás kezdő időpontjában 32.573.000 forint összegű követelés vagyona volt az adós társaságnak az adóhatósággal szemben. Ilyen tartalmú, a büntető perben meghozott és jogerőre emelkedett bírósági határozatot nem csatolt. Ezzel szemben bizonyítást nyert, hogy a felszámolást megelőzően engedményezett **Kft1**-vel szembeni követelés az alperes részére teljesítésre került, tehát ez valós és biztos követelés volt a felperesi társaság részéről, ez valóban bele tartozott a felperes követelés-vagyonába, ha nem történik átruházás, belekerült volna a felszámolási vagyonba. Annak a ténynek nincs jelentősége, hogy a **Kft1** milyen módon teljesítette az alperesnek a követelést, jogilag a beszámítás ugyanolyan módon megszünteti a követelést, mint pl. az átutalás.
- [35] Az alperes alaptalanul hivatkozott a BDT2019.4036. számú határozatára, mert a két per tényállása eltérő. Abban az ügyben jogerős bírói ítéletben megállapított, adóhatósággal szembeni követelésről volt szó, melyet a felszámoló engedményezett a felszámolás során. A per tárgya nem az volt, hogy e követelés az adós vagyonába tartozik-e. Ezzel szemben ebben a perben az adóhatósággal szembeni, hét éven keresztül - bírósági úton - érvényesíteni elmulasztott, az adóhatóság által jogalapjában és összecszerűségében vitatott követelés felszámolási vagyonba tartozását kellett igazolnia.
- [36] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felek között 2018. január 15. napján létrejött engedményezési szerződés - melynek tárgya a **Kft1**-vel szembeni 6.961.465 forint összegű követelés átruházása volt - a Cstv. 40. § (1) bekezdés c) pontja alapján érvénytelen, mert annak eredménye az alperesi hitelező előnyben részesítése.
- [37] A Fővárosi Ítélet tábla álláspontja szerint jelen perben a petitum az eredeti állapot helyreállítására, meghatározott összeg megfizetésére irányult, ezért a szerződés érvénytelenségének megállapítása a döntés indokolásának körébe tartozik, a rendelkező részben az alap nélküli gazdagodás visszafizetéséről kell rendelkezni.

- [38] Az adott ügyben az eredeti állapot helyreállítására nincs lehetőség, mert az engedményezett követelés kötelezettje teljesített az alperes részére, így az engedményezés tárgyát képező követelés megszűnt. Ezért a Ptk. 6:113. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a bíróság az alaptalan gazdagodás okán az átruházott, **Kft1**-vel szembeni követelés ellenértékének pénzbeni megtérítéséről.
Az alperes a kölcsönjogviszonyból eredő - s a fentiek okán mégis kielégítés nélkül maradó - követelését a Cstv. szabályai szerint jelentheti be a felperes felszámolásban.
- [39] A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 123. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a peres eljárást felfüggesztheti, ha a per eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelynek tárgyában más polgári per vagy a bíróság hatáskörébe tartozó más polgári eljárás már folyamatban van.
Az ítélet tábla álláspontja szerint a felperesi adós felszámolásában folyamatban lévő kifogási eljárás - melyben az alperes a felszámoló NAV-val szembeni felperesi követelés érvényesítésének elmulasztását kifogásolja - nem előkérdése jelen pernek. Ebben a jogvitában ugyanis a bíróság éppen arra a következtetésre jutott, hogy nem volt kétséget kizáróan igazolt az adóhatósággal szembeni követelés felszámolási vagyoni tartozásának ténye.
Ezért az alperes felfüggesztésre irányuló kérelmét mellőzte az ítélet tábla.
- [40] Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg és annak alapján érdemben helyes döntést hozott, ezért az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az indokolás fenti módosításával, kiegészítésével.
- [41] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítélet tábla az alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült költsége megfizetésére, valamint a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az állam javára fizetendő feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére. A felperes jogi képviselőjének díját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján, az Itv. 62. § (1) bekezdés i) pontja alapján feljegyzett illeték mértékét az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján határozta meg.

Budapest, 2020. február 5.

. Volein Anna s.k.. Kovács Mária s.k.. Csányi Terézia Katalin s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

bíró